

Uzasadnienie

Plan zadań ochronnych (PZO) dla obszaru Natura 2000 Mierzeja Sarbska PLH220018, został opracowany na podstawie art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, ze zm.).

Obszar Natura 2000 Mierzeja Sarbska PLH220018 stanowi obszar mający znaczenie dla Wspólnoty, zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej z dnia 12 grudnia 2008 r., przyjmującą, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, drugi zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. Urz. UE L43 z 13.02.2009 r.). Decyzja ta notyfikowana była jako dokument nr C(2008) 8039 (2009/93/WE). Aktualna decyzja w sprawie obszaru Natura 2000 Mierzeja Sarbska została wydana w dniu 7 listopada 2013 r. Zawiera ona siódmy zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny. Decyzja ta notyfikowana jest jako dokument nr C(2013) 7358 (2013/741/EU) Dz. Urz. UE 21.12.2013, L 350/287.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody sprawujący nadzór nad obszarem sporządza projekt planu zadań ochronnych na okres 10 lat, przy czym pierwszy projekt tworzy się w terminie 6 lat od dnia zatwierdzenia obszaru przez Komisję Europejską jako obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty.

Projekt PZO sporządzono uwzględniając treść rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. Nr 34, poz. 186 ze zm.). Teren, na którym znajduje się obszar Natura 2000 Mierzeja Sarbska stanowi własność Skarbu Państwa, jak i prywatną. Własność Skarbu Państwa jest w zarządzie: PGL Lasy Państwowe – Nadleśnictwa Lębork i Choczewo, Urzędu Morskiego w Słupsku, Urzędu Morskiego w Gdyni, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego. Powierzchnia obszaru Natura 2000 wynosi 1882,90 ha. Część obszaru stanowi rezerwat „Mierzeja Sarbska” o powierzchni 546,95 ha. Rezerwat nie posiada ustanowionego planu ochrony. Plan Zadań Ochronnych dla obszaru Natura 2000 Mierzeja Sarbska obejmuje teren rezerwatu przyrody „Mierzeja Sarbska”.

Pod względem administracyjnym obszar Natura 2000 Mierzeja Sarbska położony jest w województwie pomorskim, powiecie lęborskim, w gminie Wicko i gminie miejskiej Łeba oraz w powiecie wejherowskim, w gminie Choczewo.

Rozpatrywany obszar zaprojektowano z uwagi na występowanie siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Rady 92/43 EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory:

1150 - Laguny przybrzeżne

2110 - Inicjalne stadia nadmorskich wydmy białych

2120 - Nadmorskie wydmy białe (*Elymo Ammophiletum*)

2130 - Nadmorskie wydmy szare

2140 - Nadmorskie wrzosowiska bażynowe (*Empetrion nigri*)

2170 - Nadmorskie wydmy z zaroślami wierzby piaskowej

2180 - Lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich

2190 - Wilgotne zagłębienia międzywydmowe

4010 - Wilgotne wrzosowiska z wrzoścem bagiennym (*Ericion tetralix*)

91D0 – Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne

9190 – Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*)

oraz gatunków:

2216 Lnica wonna *Linaria odora*

4056 Zatoczek łamliwy *Anisus vorticulus*.

Na podstawie prac terenowych i analizy materiałów ustalono, że siedlisko: 2170 - Nadmorskie wydmy z zaroślami wierzby piaskowej nie występuje na terenie obszaru.

Stan ochrony siedlisk przyrodniczych oceniono następująco:

1150 - Laguny przybrzeżne (Jezioro Sarbsko) – niezadowolający (U1),

2110 - Inicjalne stadia nadmorskich wydmy białych – niezadowolający (U1),

2120 - Nadmorskie wydmy białe – niezadowolający (U1),
2130 - Nadmorskie wydmy szare – niezadowolający (U1),
2140 - Nadmorskie wrzosowiska bażynowe – niezadowolający (U1),
2180 - Lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich – właściwy (FV),
2190 - Wilgotne zagłębienia międzywydmowe – zły (U2),
4010 - Wilgotne wrzosowiska z wrzosem bagiennym – niezadowolający (U1),
91D0 – Bory i lasy bagienne – właściwy (FV),
9190 – Kwaśne dąbrowy – niezadowolający (U1).

Stan ochrony gatunków oceniono następująco:

2216 Lnica wonna *Linaria odora* – niezadowolający (U1),
4056 Zatoczek łamliwy *Anisus vorticulus* – niezadowolający (U1).

Jeziro Sarbsko (siedlisko 1150) jest jednym z 11 jezior przymorskich w Polsce. Jest oddzielone od morza wąską Mierzeją Sarbską. Zbiornik ten jest bardzo płytki (średnia głębokość nie przekracza 1,2 m, a maksymalna 3,2 m), ale dość rozległy (powierzchnia to nieco ponad 650 ha). Takie cechy morfologiczne oznaczają bardzo dużą podatność na degradację. Jezioro jest polimiktyczne i eutroficzne. Wg danych Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Gdańsku, fizykochemiczne parametry wody jeziora są w stanie złym, jednak wg obserwacji monitoringowych z 2009 r. przy ujściu rzeczki Chełst przejrzystość wody latem wynosiła ponad 1 m, w pozostałej części jeziora woda jest bardziej zeutrofizowana, mętnawa i zielonkawa. Przyczyny niezadowolającej oceny stanu ochrony są naturalne (brak bezpośredniego połączenia z morzem, praktycznie tylko podziemne zasilanie wodami słonymi). Silna jest też presja rekreacji na Jezioro Sarbsko, masowo wykorzystywane latem do windsurfingu, ze względu na wyjątkowe ku temu warunki. Już obecna presja jest wysoka, a planowana jest budowa kilku nowych przystani żeglarsko-windsurfingowych. Zagrożeniem dla Jeziora Sarbsko może być odprowadzanie do niego, lub do cieku Chełst, ścieków z ładunkiem biogenów. Zagrożenie to stałoby się szczególnie poważne w przypadku realizacji planów urbanizacji w okolicach Sarbska, a także w zlewni Chełstu na terenie gminy Choczewo. Obecnie w Sarbsku istnieje tylko oczyszczalnia „trzcinowa”. Docelowo zakłada się odprowadzenie ścieków do oczyszczalni miasta Łeba, albo budowę własnej nowoczesnej oczyszczalni, dotychczas jednak nie zostało to zrealizowane.

Inicjalne stadia nadmorskich wydm białych (siedlisko 2110) oraz Nadmorskie wydmy białe (siedlisko 2120) są silnie narażone na zanik w związku z dominacją abrazyjnych odcinków brzegu i ogólnie niekorzystnymi warunkami do tworzenia się wydm. Mogą one jeszcze się zaostrzać ze względu na istniejący wzrostowy trend poziomu morza. Niezadowolający stan siedliska może jednak wiązać się także z zanikiem wymiany piasku między wydmami a plażami, będącym skutkiem stabilizowania i zalesienia wydm. Wydmy białe są typowym siedliskiem unikatowego gatunku flory – Inicy wonnej *Linaria odora* będącej także przedmiotem ochrony w obszarze.

W obszarze Natura 2000 Mierzeja Sarbska stwierdzono dwa typy wydm szarych (siedlisko 2130):

1) typowe wydmy szare, o strukturze wałowej, wzdłuż brzegu morza. Porasta je zwykle nadmorska murawa wydm szarej - *Helichryso-Jasionetum*. W wyniku zabiegów utrwalań wydm, rozwoju drzewostanów i abrazji brzegu morskiego większość płatów *Helichryso-Jasionetum* zanikło, a zespół ten jest obecnie jednym z najrzadszych układów ekologicznych na Mierzei;

2) wydmy paraboliczne wewnątrz Mierzei, porośnięte murawami trawiasto-porostowymi. Jest to zbiorowisko bardzo ubogie w rośliny naczyniowe, bogate natomiast w porosty. Na rozwiewanych szczytach wydm szarych, zarówno nadmorskich jak i wnętrza Mierzei, może występować Lnica wonna *Linaria odora* – przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000.

Do czasu ustania procesów eolicznych na Mierzei Sarbskiej i stabilizacji wydm siedlisko 2140 - Nadmorskie wrzosowiska bażynowe, było znaczącym przestrzennie składnikiem roślinności obecnego obszaru Natura 2000. Naturalna sukcesja i powszechnie prowadzone zalesianie wydm sprawiły, że zajmują one obecnie skrajnie niewielką powierzchnię, a ich fitocenozy nie dają się wręcz wyodrębnić w skali mapy.

Wilgotne zagłębienia międzywydmowe (siedlisko 2190) są jeszcze dobrze zachowane, ale problemem jest generalnie ustabilizowanie systemu wydmowego i zanik procesów eolicznych, które takie zagłębienia mogłyby tworzyć i odnawiać. Niestety, płyty tego osobliwego zespołu roślinnego w przeszłości zostały w rezerwacie bardzo silnie zniekształcone przez wyoranie bruzd odwadniających i rowów odprowadzających wodę. Osuszanie przyspiesza wkraczanie sosny i proces przekształcania się wrzosowiska w fitocenozy borowe, nasilone przez nasadzenia sosny zwyczajnej. W wielu fragmentach dostrzega się intensywne osiedlanie się sosny.

Siedlisko 4010 - Wilgotne wrzosowiska z wrzoścem bagiennym, rozwinęło się w rezerwacie Mierzeja Sarbska w miejscu, gdzie w oddziale 14A doszło dawniej do pożaru. Jego efekty okazały się zaskakująco korzystne dla przyrody: na pożarzysku rozwinęło się wilgotne wrzosowisko z *Erica tetralix*, poprawił się także stan przyległych zagłębień międzywydmowych z *Rhynchospora fusca*. Pożarzysko jest dziś jednym z najcenniejszych florystycznie miejsc w rezerwacie. Podkreślana jest antropogeniczna (i częściowo „degeneracyjna”) geneza wszystkich znanych płatów siedliska. Zagrożeniem dla siedliska jest zarastanie sosną.

Podstawowym zagrożeniem dla kompleksu siedlisk wydmowych są współcześnie procesy sukcesyjne, przy równoczesnym zaniku procesów wydmotwórczych, inicjujących powstawanie nowych siedlisk. Jest to rezultat dawniejszych działań utrwalających wydmy, podejmowanych zwłaszcza w północnej części Mierzei. W ramach utrwalania wydm nasadzono zwarte zarośla kosodrzewiny lub drzewostany sosnowe. W rezultacie, procesy geomorfologiczno-ekologiczne, które ukształtowały ten obiekt, zostały zahamowane i zablokowane w wyniku skutecznego zalesienia i zakrzewienia wydm. Główną blokadę dla procesów eolicznych stanowią sztuczne zarośla kosodrzewiny, osiągające obecnie wiek ok. 80 lat. Mimo przewidywań niektórych przyrodników, nie obserwuje się rozpadu tych zarośli, a wręcz przeciwnie – wydają się one trwałe. Doszło do znacznego zahamowania procesów wydmotwórczych, a wilgotne zagłębienia międzywydmowe (skupiające najcenniejsze osobliwości florystyczne rezerwatu) podlegają procesom sukcesji. Same procesy sukcesji na wydmach i w zagłębieniach międzywydmowych nie powinny być traktowane jako zagrożenie, ale jako wartość przyrodnicza. Możliwość powstawania od nowa siedlisk podlegających takiej sukcesji, jest warunkiem zachowania walorów przyrodniczych obszaru Natura 2000.

Obszar poddany jest bardzo silnej presji rekreacyjnej i turystycznej. W okresie letnim cały teren (także rezerwat) jest penetrowany przez ludzi, nawet mimo obowiązującego w rezerwacie przyrody zakazu poruszania się poza miejscami i szlakami wyznaczonymi. Ruch – nawet w rezerwacie – jest praktycznie niekontrolowany i tylko w niewielkim stopniu kanalizowany. Turystyczna penetracja terenu, w tym rezerwatu, uległa w ostatnich latach dodatkowemu nasileniu, przybierając charakter masowy.

Już obecna presja turystyczno-rekreacyjna na obszar jest bardzo silna, a wzrosłaby niepomiaralnie, gdyby doszło do urbanizacji terenów w pobliżu granic obszaru Natura 2000. Istnieje silna presja na lokalizację nowej zabudowy w otoczeniu obszaru, a to skutkowałoby wzrostem penetracji obszaru. Rozwój zabudowy od strony Łeby i Sarbska jest kontrolowany planami zagospodarowania przestrzennego, w których przynajmniej częściowo uwzględniono potrzeby ochrony przyrody. Najbardziej niebezpieczny charakter przybierają procesy urbanizacyjne w dolinie Chełstu, między Stilo a Ulinią. Dochodzi tam do masowych podziałów działek na małe działki rekreacyjne. Gmina Choczewo w 2011 r. ustaliła jednak miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego rolnicze przeznaczenie tych terenów. Mimo to, urbanizacja w postaci budowli tymczasowych jest nadal groźna, prowokuje bowiem wzrost penetracji obszaru, przez który prowadzą najkrótsze dojścia do morza.

Siedliska leśne występujące w obszarze Natura 2000 to:

- Lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich (siedlisko 2180) - reprezentowane w obszarze przez nadmorski bór bażynowy *Empetro nigri-Pinetum*. Stan borów bażynowych jest zróżnicowany. Bory w rezerwacie Mierzeja Sarbska w niektórych swoich fragmentach należą do najlepiej wykształconych i zachowanych w Polsce. Także poza rezerwatem, prowadzona gospodarka leśna, wykorzystująca rębnie złożone, zachowuje charakter tego siedliska przyrodniczego. Bory bażynowe na wydmach, w pasie technicznym zarządzanym

przez Urząd Morski w Gdyni i w Słupsku, to głównie młode, niekiedy przegęszczone drzewostany sosnowe z dawniejszych nasadzeń, utrwalających wydmy. Problemem w całym obszarze jest jednak silna neofityzacja, wyrażona licznym udziałem w drzewostanach nasadzonej dawniej sosny czarnej i kosodrzewiny. Problemem jest także masowa penetracja turystyczna, na terenie rezerwatu jest ona nielegalna, ale i tak ma miejsce;

- Bory i lasy bagienne (siedlisko 91D0) - reprezentowane przez bory i brzeziny bagienne, a także przez płaty o przejściowym charakterze. Z siedliskiem przyrodniczym 91D0 w obszarze można identyfikować lasy na typie siedliskowym Bb, ale także część lasów na Bw, BMw, LMw i LMb. W obszarze Natura 2000, choć występują silne fluktuacje warunków wodnych, przybierające okresowo postać przesuszenia, nie ma podstaw by domniemywać antropogenicznej genezy tych zmian;

- Kwaśne dąbrowy (siedlisko 9190) Fragmenty zniekształconych kwaśnych dąbrów, dające się jednak zidentyfikować z zespołem *Betulo-Quercetum*, występują w południowo-wschodniej części rezerwatu Mierzeja Sarbska, w oddz. 14B i 14D Nadleśnictwo Lębork, w sąsiedztwie użytków zielonych należących do wsi Ulinia. Siedliska zespołu, zajęte obecnie w większości przez drzewostany zastępcze z sosną, świerkiem lub brzozą, rozciągają się dalej ku zachodowi w granice oddz. 14C i 14D. Bardziej typowe kwaśne dąbrowy występują, choć w postaci niewielkich płatów, na południowym brzegu Jeziora Sarbsko. Zachowane fitocenozy odznaczają się umiarkowanym oraz silnym zniekształceniem w wyniku wprowadzenia sosny do drzewostanu i podsuszenia gleb, o czym świadczą stare rowy odwadniające. Istniejące zagrożenia to nadmierne ilości sosny w drzewostanie i zubożone zasoby rozkładającego się drewna martwego.

Gatunek Lnica wonna *Linaria odora* to bylna rosnąca wyłącznie na wydmach nadmorskich, od 15 do 50 cm wysokości, naga, mocno pokryta woskiem. Optymalnym siedliskiem Inicy są nadmorskie wydmy białe oraz wydmy przednie i ruchome. Kluczową kwestią dla zachowania populacji gatunku jest utrzymanie otwartych, niezalesionych oraz nie narażonych na masową turystykę i wydeptywanie (lipiec-sierpień), wydm białych na których gatunek ma swoje optimum występowania. Negatywne wpływy z otoczenia w całym zasięgu występowania to presja turystyczna - dzikie przejścia na wydmach w sezonie wakacyjnym, abrazja brzegu, a dodatkowo działania zmierzające do utrwalania powierzchni wydm przez wykładanie chrustu oraz sadzenie krzewów. Populacja w obszarze Mierzeja Sarbska jest dość mocna, bo w latach 2008-2012 gatunek obserwowano aż w 11 miejscach. Podobnie jak w całym zasięgu, są to rozwiewane szczyty wydm, zarówno wydm wałowych nad morzem, jak i rozwiewane miejsca na wydmach w głębi Mierzei. Struktura populacji nie odbiega od średniej krajowej. Liczebność w obszarze szacuje się na ok. 500-1000 osobników, czyli ok. 4-8% populacji krajowej. Nie planuje się działań specyficznych dla tego gatunku, jednak zakłada się, że w długiej perspektywie czasowej, działania podejmowane dla odtworzenia procesu wydymotwórczego, przyczynią się także do powstawania nowych siedlisk gatunku, zapewniając dynamiczną trwałość jego występowania w obszarze Natura 2000.

Gatunek Zatokczek łamliwy *Anisus vorticulus* to ślimak słodkowodny. Muszla tego ślimaka jest bardzo krucha, zaliczana do najdelikatniejszych muszli ślimaków zamieszkujących wody słodkie Polski. Populacja z Jeziora Sarbsko pasuje do przeciętnej w skali kraju: cechuje się niskim zagęszczeniem, przy najprawdopodobniej właściwym stanie siedliska. Udokumentowane jest utrzymywanie się gatunku na tym stanowisku od ponad 20 lat. Nie planuje się działań specyficznych dla tego gatunku, jednak zakłada się, że działania dla ochrony siedliska 1150 zapewnią zarazem ochronę siedliska gatunku.

Zaplanowany monitoring będzie dotyczył stanu 9 siedlisk przyrodniczych oraz 2 gatunków – przedmiotów ochrony obszaru. Monitoring przyjęto zgodnie z metodyką do celów monitoringu, o którym mowa w art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Zatem oszacowanie wartości parametrów i wskaźników struktury i funkcji będzie określone i zwaloryzowane wg przewodników metodycznych wydawanych przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.

Po analizie dokumentów planistycznych stwierdzono, że ustalenia Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Wicko, mogą stanowić zagrożenie dla przedmiotów ochrony tego obszaru. Wprowadzono więc dwie uwagi konieczne do uwzględnienia w przypadku przyszłych zmian w tym dokumencie.

Koszty działań ochronnych i monitoringu w ciągu 10 lat obowiązywania planu oszacowano łącznie na ok. 455,5 tys. zł. Obejmują one: koszt działań związanych z ochroną czynną w wysokości 165 tys. zł. (sadzenie piaskownicy i wydmuchrzycy, ustawianie płotków, usunięcie gatunków obcych z wydm w obrębie pasa technicznego, usuwanie nalotu sosny z siedliska 2190, odtwarzanie siedliska 4110 przez usuwanie młodka sosnowego, odtwarzanie eksperymentalne siedliska 2130 poprzez usunięcie kosodrzewiny), koszt działań związanych z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania w wysokości 4,5 tys. zł (pozostawienie martwego drewna na powierzchni siedlisk leśnych) oraz koszt planowanego monitoringu 286 tys. zł.

Środki te planuje się pozyskać z funduszy wspierających finansowo działania ochronne na obszarach cennych przyrodniczo, np. WFOŚiGW w Gdańsku, NFOŚiGW, EFRR.

Nie wskazano potrzeby sporządzenia planu ochrony dla obszaru Natura 2000.

Długofalowa koncepcja ochrony obszaru powinna opierać się na dążeniu do renaturyzacji systemu wydmowego, w tym do odtworzenia naturalnych procesów wydmotwórczych. Podstawowym problemem jest jednak obecnie brak polskich doświadczeń w zakresie renaturyzacji wydm. Doświadczenia takie istnieją np. w Europie Zachodniej, ale dotyczą odmiennych warunków ekologicznych. Ze względu na złożoność procesów związanych z dynamiką wydm, w wyniku współczesnych badań, wiele powszechnie przyjętych dotychczas poglądów na ten temat powinno zostać zrewidowanych. Dlatego nie jest obecnie możliwe sformułowanie pełnej koncepcji renaturyzacji wydm, a powinna ona być poprzedzona działaniami eksperymentalnymi na mniejszą skalę - wg procedury działania najpierw w niewielkim zakresie i monitorowania skutków.

Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody zapewniono możliwość udziału osobom zainteresowanym i działającym w obszarze w pracach nad tworzeniem projektu PZO. W tym celu zorganizowano trzy spotkania dyskusyjne, których tematem były zapisy w projekcie PZO. Informację o zamiarze przystąpienia do sporządzenia PZO zamieszczono na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Gdańsku, stronie internetowej RDOŚ w Gdańsku, tablicach ogłoszeń Urzędów Gmin: Wicko i Choczewo, Urzędu Miasta Łeba, Starostw: Lęborskiego i Wejherowskiego oraz w prasie („Dziennik Bałtycki” z dnia 2 kwietnia 2012 r.).

Udział społeczeństwa w postępowaniu na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.) został zagwarantowany poprzez ogłoszenie informacji o możliwości zapoznania się z projektem PZO oraz o możliwości składania uwag i wniosków do planu. Informacje powyższe zostały zamieszczone w formie obwieszczenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Gdańsku, na stronie internetowej RDOŚ w Gdańsku, w prasie („Dziennik Bałtycki” z dnia 12 czerwca 2013r.) oraz przesłane z prośbą o wywieszenie tablicach ogłoszeń Urzędów Gmin: Wicko i Choczewo, Urzędu Miasta Łeba, Starostw: Lęborskiego i Wejherowskiego. Na wniesienie uwag i wniosków do projektu planu zadań ochronnych wyznaczono okres 21 dni. W tym czasie wpłynęły następujące uwagi i wnioski do przedmiotu powyższego postępowania:

- 1) Pismo Wójta Gminy Wicko z dn. 25.06. 2013 r. nr IP.6727.7.2013 w sprawie, cyt. „uwzględnienia w projekcie planu zapisów obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów w miejscowości Ulinia, który został zatwierdzony uchwałą Rady Gminy Wicko Nr XXIII/65/2005 z dnia 26 lipca 2005 r.(Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 98 poz. 2037)”. W analizie dokumentów planistycznych, w tym miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów w miejscowości Ulinia, nie stwierdzono ustaleń dla terenów położonych w obrębie obszaru Natura 2000, które mogłyby stanowić zagrożenie dla przedmiotów ochrony tego obszaru i które wymagałyby zmian w tym dokumencie;

- 2) Pismo Nadleśniczego Nadleśnictwa Choczewo z dn. 10.06.2013 r. nr Z-732-55/2013 oraz pismo Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Gdańsku z dn. 24.06.2013 r. nr ZO-732-2-09/13 – odpowiedzi udzielono pismem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku nr RDOŚ-Gd-PNI.6320.8.2012.BF.10 z dn. 31.12.2013 r., zaakceptowanej z uwagami pismem Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Gdańsku z dn. 14.01.2014r. nr ZO-732-2-09/13/14. Uwagi uwzględniono w treści zarządzenia z zastrzeżeniem, że 10% biogrupy na powierzchniach manipulacyjnych zrębów użytkowanych poza rezerwatem przyrody „Mierzeja Sarbska” będą wymagane do pozostawienia tylko na terenie oddz. 70h, i, j (tzw. „Bór w Stilo”), a na pozostałym obszarze poza rezerwatem będą wymagane do pozostawienia biogrupy 5%. Ponadto nie uwzględniono uwagi dotyczącej „niemożności wskazania Nadleśnictwa Lębork jako podmiotu odpowiedzialnego za wykonanie działań ochronnych”. Niewskazanie Nadleśnictwa Lębork jako podmiotu odpowiedzialnego za wykonanie działań ochronnych byłoby sprzeczne z art. 32 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody, w brzmieniu „na terenie zarządzanym przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, na którym znajduje się obszar Natura 2000, zadania w zakresie ochrony przyrody wykonuje samodzielnie miejscowy nadleśniczy (...)”.

Informację o projekcie planu zadań ochronnych zamieszczono w publicznie dostępnym wykazie danych, udostępnionym poprzez stronę internetową www.wykaz.ekoportal.pl, pod numerem 141/2013.

Projekt zarządzenia został uzgodniony, zgodnie z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31 poz. 206 ze zm.) z Wojewodą Pomorskim, pismem z dnia 19 marca 2014 r. (data wpływu 24.03.2014 r.) nr NK.II.0041.16.2014.MM, na wniosek Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dn. 19 lutego 2014 r. nr RDOŚ-Gd-PNI.6320.8.2012.BF.11.

Ocena skutków regulacji (OSR)

do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku
w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000
Mierzeja Sarbska PLH220018

1. Cel wprowadzenia zarządzenia

Celem wprowadzenia regulacji jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, ze zm.).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Zarządzenie będzie bezpośrednio oddziaływać na Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska w Gdańsku, a także Urząd Morski w Gdyni i Urząd Morski w Słupsku, PGL Lasy Państwowe – Nadleśnictwa: Lębork i Choczewo, Powiat Lęborski i Wejherowski, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku, Miasto Łebę, Gminy: Wicko i Choczewo oraz mieszkańców tych gmin – zarządców i właścicieli terenów, na których znajduje się obszar Natura 2000.

3. Konsultacje społeczne

W opiniowaniu i konsultacjach społecznych projektu planu zadań ochronnych uczestniczyli: przedstawiciele: Urzędu Morskiego w Słupsku i w Gdyni, Słowińskiego Parku Narodowego, Regionalnej Dyrekcja Lasów Państwowych w Gdańsku, Nadleśnictw: Lębork i Choczewo, Starostwa Powiatowego w Lęborku i Wejherowie, Urzędu Miasta Łeby, Urzędów Gmin: Wicko i Choczewo, Agencji Nieruchomości Rolnych, Biura Powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w Wejherowie oraz społeczeństwo, na zasadach określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.) oraz art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Koszty działań ochronnych w ciągu 10 lat obowiązywania planu oszacowano na 455,5 tys. zł. tys. zł, wyceniając koszty monitoringu stanu ochrony i działań z zakresu ochrony czynnej. Środki te planowane są do pozyskania z funduszy wspierających finansowo działania ochronne na obszarach cennych przyrodniczo, np. WFOŚiGW w Gdańsku, NFOŚiGW, EFRR. Zarządzenie nie będzie miało wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Zarządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Zarządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Zarządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Zarządzenie nie narusza zapisów zawartych w:

- 1) „Dyrektywie siedliskowej” - Dyrektywie Rady 79/43 z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny.
- 2) „Dyrektywie ptasiej” - Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.